Lieta Nr. C31340310

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 10.decembrī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa

tiesnese A.Freimane,

ar sekretāri: S.Priedi

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu AS /Nosaukums/ prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2010.gada 8.augustā AS /Nosaukums/ (turpmāk tekstā prasītājs) cēlusi tiesā prasību pret /pers. A/ (turpmāk tekstā atbildētājs) par parāda Ls 1830,88, lūdzot vienlaikus atzīt prasītāja tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no nesamaksātās parāda summas līdz sprieduma izpildei.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1432., 1587., 1759., 1765., 1828., 2004., 2107., 2109., 2021., 2033.pantu, Ministru kabineta 2008.gada 12.februāra noteikumu Nr.99 „Dabasgāzes piegādes un lietošanas noteikumi" 35., 45., 65., 68. un 85.punktu, Ministru kabineta 2008.gada 16.decembra noteikumu Nr.1048 „Dabasgāzes piegādes un lietošanas noteikumi" 36.5, 46., 69., 84., 90.1punktu.

Prasībā norādīts, ka 2008.gada 27.septembrī starp pusēm tika noslēgts līgums Nr.73-3691327 par dabasgāzes piegādi /adrese/. Minētajā objektā dabasgāze izlietota no skaitītāja rādījuma 0 līdz 4946, par ko attiecīgi bija jāveic maksājums Ls 1710. No minētās parāda summas atbildētājs ir samaksājis tikai Ls 50, sakarā ar ko prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja parādu Ls 1661,05 un atzīt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no nesamaksātā parāda līdz sprieduma izpildei.

Atbildētājs rakstveida paskaidrojumos prasību neatzīst, norādot, ka no 2006.gada 1.jūnija ir nekustamā īpašuma /adrese/ īpašnieks, taču atbildētāja īpašumā dzīvo cita persona, kura arī ir atbildīga par īpašumā izlietotās gāzes apmaksu. Norāda, ka nav atbildētāja pienākums maksāt par izlietoto gāzi, jo viņš to nav lietojis.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāvis prasību uzturēja daļēji Ls 525,94 apmērā, norādot, ka minētā summa pēc prasītāja aprēķiniem ir nesegtā parāda summas daļa. Paskaidroja, ka uz šo brīdi atbildētājam ir pasludināts maksātnespējas process, un prasītājs maksātnespējas procesā nav pieteicis savu kreditora prasījumu par prasības pieteikumā norādītā parāda samaksu.

Atbildētājs uz tiesas sēdi nav ieradies, par neierašanās iemesliem tiesu neinformējot. Tiesas pavēste atbildētājam nosūtīta uz viņa deklarēto dzīvesvietu, ko apstiprina izdruka no Tiesu informācijas sistēmas. Pie minētiem apstākļiem tiesa atzina, ka nepastāv Civilprocesa likuma 209.pantā noteiktie apstākļi lietas izskatīšanas atlikšanai, un lieta izskatāma bez neieraduša atbildētāja.

Motīvu daļa

Noklausoties prasītāja pārstāvja paskaidrojumus, iepazinusies ar lietas materiāliem, tiesa atzīst, ka prasība ir noraidāma sekojošu motīvu dēļ.

No maksātnespējas reģistra redzams, ka ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2011.gada 15.septembra spriedumupasludināts /pers. A/ maksātnespējas process.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāvis apstiprina, ka AS /Nosaukums/ atbildētāja maksātnespējas procesā nav pieteikusi kreditora pretenziju par tiesas sēdē uzturēto prasības summas parādu 525,94 apmērā par dabasgāzes piegādi objektā /adrese/.

Kā norādīts iepriekš atbildētājam ar tiesas spriedumu ir pasludināts maksātnespējas process un saskaņā ar Maksātnespējas likuma 5.panta pirmo daļu, fiziskās personas maksātnespējas process ir tiesiska rakstura pasākumu kopums, kura mērķis ir pēc iespējas pilnīgāk apmierināt kreditoru prasījumus no parādnieka mantas un dot iespēju parādniekam, kura manta un ienākumi nav pietiekami visu saistību segšanai, tikt atbrīvotam no neizpildītajām saistībām un atjaunot maksātspēju.

Likumdevējs Maksātnespējas likumā paredzējis īpašu kārtību attiecībā uz kreditoru prasījumu tiesību realizēšanu un prasījuma tiesību

noilgumu.

Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 128.panta pirmo daļu fiziskās personas maksātnespējas procesam tiek piemēroti juridiskās personas maksātnespējas procesa noteikumi, ievērojot šīs nodaļas noteikumus.

Kreditoru prasījumu iesniegšanas kārtību regulē Maksātnespējas likuma 73.pants, kura pirmā daļa noteic, ka kreditoru prasījumi pret parādnieku iesniedzami administratoram mēneša laikā no dienas, kad maksātnespējas reģistrā izdarīts ieraksts par parādnieka maksātnespējas procesa pasludināšanu.

Savukārt, atbilstoši šī panta otrajā daļā noteiktajam: ja kreditors nokavējis šā panta pirmajā daļā minēto prasījumu iesniegšanas termiņu, viņš savu prasījumu pret parādnieku var iesniegt termiņā, kas nav ilgāks par sešiem mēnešiem no dienas, kad maksātnespējas reģistrā izdarīts ieraksts par parādnieka maksātnespējas procesa pasludināšanu, bet ne vēlāk kā līdz dienai, kad šajā likumā noteiktajā kārtībā sastādīts kreditoru prasījumu apmierināšanas plāns. Pēc šā termiņa kreditors zaudē kreditora statusu un savas prasījuma tiesības pret parādnieku.

Lietā nav strīda par to, ka prasītājs nav pieteicis savu kreditora prasījumu atbildētāja maksātnespējas procesā. Kopš atbildētāja maksātnespējas procesa pasludināšanas pagājuši vairāk nekā seši mēneši, turklāt kā tiesas sēdē atzina prasītāja pārstāvis maksātnespējas procesā jau ir sastādīts kreditoru prasījumu apmierināšanas plāns. Līdz ar minēto tiesa secina, ka prasītājs ir zaudējis savu kreditora statusu un prasījuma tiesības pret atbildētāju, jo Maksātnespējas likuma 73.pantā ietvertais kreditoru prasījumu pieteikšanas termiņš ir materiāltiesiski prekluzīvs. Prekluzīvs termiņš ir subjektīvo tiesību izbeidzošs termiņš, kas aprobežo attiecīgās tiesības pastāvēšanu laikā. Prekluzīvam termiņam pakļautā tiesība jau no tās izcelšanās brīža rodas tikai uz zināmu, aprobežotu laiku. Tāpēc gadījumā, ja šāda termiņa tecējuma laikā minētā tiesība netiek atbilstošā veidā izlietota, tā pati par sevi izbeidzas ar prekluzīvā termiņa notecējumu.

Tiesa atzīst, ka izskatāmajā strīdā nav piemērojams Civillikuma normas, kas paredz kreditora prasījuma noilguma termiņu 10 gadi, jo strīdos par kreditoru prasījumiem pret parādnieku piemērojamas speciālās tiesību normas, t.i., Maksātnespējas likums, kas paredz speciālu kārtību, kādā piesakāmi kreditoru prasījumi, un kas atšķiras no vispārējās tiesību normās noteiktās kārtības. Minētais izriet no Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likuma, kura 9.panta sestās daļas 2.punkts noteic, ja konstatē pretrunu starp vienāda juridiska spēka vispārējo un speciālo tiesību normu, vispārējo tiesību normu piemēro tiktāl, ciktāl to neierobežo speciālā tiesību norma.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka prasība ir noraidāma.

Noraidot prasību, saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.pantu no prasītāja par labu valstij ir piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kurus nav sedzis prasītāja maksājums. No lietā esošās izziņas redzams, ka kopējie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par prasības pieteikuma un pavēšu nosūtīšanu sastāda Ls 15,21. No minētās summas prasītājs ir samaksājis Ls 3,30. Līdz ar minēto, no prasītāja ir piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 11,91.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97., 189.-194., 204.1 pantu, tiesa

nosprieda:

noraidīt AS /Nosaukums/ prasību pret /pers. A/ par parāda Ls 525,94 piedziņu.

Piedzīt no AS /Nosaukums/, reģistrācijas Nr./numurs/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 11,91 (vienpadsmit lati 91 santīms), kas iemaksājami kontā Nr.LV51TREL2190458019000, saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Maksājumu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas kancelejā.

Noteikt sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 dienas pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā 20 dienu laikā no pilna sprieduma izgatavošanas dienas – 2013.gada 27.decembra, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese A.Freimane